

Scénář Čestmír Jung

Zpracovali žáci ZŠ Železnice: Tadeáš Horák, Jakub Kyselo, Radovan Vinkler, Karolína Jančarová, Anna Čapková, Eliška Machová, Nela Vojtěchová pod vedením Mgr. Veroniky Blažkové

„Dokonce jsem byl asi dva dny ve sporáku, abych to neslyšel. Byl jsem malé dítě“

Takto vzpomíná na konec druhé světové války v Brně Čestmír Jung. Na kopci u jejich domu německá armáda postavila baterii a střely létaly nad střechou. Čestmír Jung přišel na svět v červnu 1944, v té době otec nebyl doma.

“Za války byl nasazený v Německu, ale když jsem se já narodil, tak se mohl vrátit zpátky, proměřoval letecká ložiska. Tak ho zase poslali v Brně do továrny Zetoru, kde se dělaly v té době taky letecká ložiska a tam je měřil.”

Po válce si rodiče otevřeli obchůdek – malou galanterii.

„Když přišel rok 47 – 48, byla taková akce 70 000 do průmyslu, obchůdek mu zestátnili. Poslali ho zpátky do Zetoru, zase měřil ložiska. A protože to uměl, tak když vznikl výzkumný ústav valivých ložisek, tak si ho tam hned vzali. Maminka dělala účetní, byla velmi zdatná v ekonomice“

Přestože na základní škole měl Čestmír Jung výborné výsledky, na gymnázium ho nechtěli přijmout z kádrových důvodů. Dědeček totiž sloužil šlechtě, v době, kdy všechno patřilo jenom šlechtě.

„Maminka psala velice ponižující odvolání, abych se dostal na ten gympl. Že její tatínek byl vrchní soudní oficiál, ale že byl obyčejný úřada, který v Rakousku – Uhersku ... furt dával ta stejná razítka.“

Povedlo se, ale na vysokou školu humanitního směru Čestmíra Junga už komunisté nepustili. Po maturitě plnil základní vojenskou službu v Jičíně, kde ho zastihla invaze vojsk Varšavské smlouvy 21. srpna 1968. V kasárnách v té době došlo k nesmírné tragédii. Mělo jít o vtip s nenabitou zbraní.

„Jedním z vojáků základní služby byl Kurt Bayer, německé národnosti. Měl kamaráda, nějaký svobodník Holeček, říkal Bayerovi, aby šel umýt ešusy. A on z legrace. Co ty mně budeš jako mazákovi říkat? Namířil proti němu samopal, zmáčkl to a vystřelil. Trefil ho do nohy, Holeček se skácel na zem, krve plno. No a Bayer neudělal nic jiného než, že vzal zásobník s ostrejma a napálil se do hlavy!“

Vojenská eskorta jela oznámit smrt syna Bayerovým až do Kraslic, ale všechny směrové cedule byly otočené nebo ztrhané, aby se zmátla invazivní vojska. Čeští vojáci se proplétali mezi sovětskými okupanty. Bylo to velmi nebezpečné.

Po vojně chvíli pracoval Čestmír Jung v technických oborech. Nakonec se ale dostal na učiliště, kde zajišťoval zájmové kroužky pro učně. Dostal se pak i na vysokou školu, na obor výchova a vzdělávání dospělých. Ten byl určený skoro výhradně pro kádrové náměstky komunistické strany. Do Komunistické strany Československa ale ani přes nátlak nevstoupil.

„Ano, to mě nutili, a tak jsem jim naznačil, že kdybych nastoupil, tak že bych určitě odešel z pozice v učilišti, kterou jsem zastával a že bych šel potom na nějaké místo, kde bych měl třeba jednou tolik peněz. Tak tu přihlášku, která tam ležela, decentně vrátili zpátky do zásuvky psacího stolu.“

Vyprávění Čestmíra Junga nás velice inspirovalo. Ačkoli mu totalitní režim zakázal studovat vysněný obor, nepřiměli ho tím ke spolupráci. Nakonec se v jeho životě stejně objevila cesta k práci, po které toužil.

Co by pan Jung vzkázal dnešním mladým lidem?

“Aby pořád vyvíjeli nějakou činnost. A měli bychom si stanovit nějakou laťku, za kterou nejsme ochotni jít.”